

Фикҳ дарслари (134-дарс). Халога кираётганда ўқиладиган дуо (иккинчи мақола)

17:00 / 29.04.2021 3000

1. Қазои ҳожат қилмоқчи бўлган шахс Аллоҳ таолонинг исми ёзилган, шунингдек, малоикалар, «Азийз», «Карим», «Муҳаммад», «Аҳмад»га ўхшаш улуғ исмлар ёзилган нарсаларни ўзи билан бирга олмаслиги керак.

لَحْدِ إِدْمَلَسَوِ هَيْلَعُ لَلِ لَصِيْبِنَا نَاكْ: لَأَقُوْهُنَّ عُلْ لَلِ يَضْرَسْنَ أَنْ ع
يُذْمَرْنَ لَأَوْدُوَادُ وَبَاهَاوْرُ: هَمْ تَأَخَّزْنَءَالْحُلْ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

نَمْ جَرَخَ إِدْمَلَسَوِ هَيْلَعُ لَلِ لَصِيْبِنَا نَاكْ: لَأَقُوْهُنَّ عُلْ لَلِ يَضْرَسْنَ أَنْ ع
هَمْ تَأَخَّزْنَءَالْحُلْ: «يَنْفَاعُ وَتَدَالِ يَنْعَبَهُ دَأْ يَدْءَالِ لَلِ دُمْ خُ لَأ»: لَأَقُوْهُنَّءَالْحُلْ

Анас ибн Молиқдан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон халодан чиқсалар:

«Алҳамду лиллааҳиллазий азҳаба анний ал-азаа ва аъфаний» – «Мендан озорни кетказган ва поклаган Аллоҳга ҳамд бўлсин», дер эдилар».

Ибн Можа ривоят қилган.

4. Ўтирганда оғирлигини чап оёғига солиб, икки оёғининг орасини кенг қилиб ўтиради. Ўшанда чиқадиган нарса осон чиқади.

**نَأْمَلَسَوِ هَيْلَهُ الْجَلِيَّ صَهِلَ الْوَسْرَ أَنْ رَمَأَ: لَأَقِ كِلَامَ نُبَّةٍ قَارِسُنَ ع
يُنَارَبُّ طَلَاهَا وَرَ . يَنْمُيُ لِبَصْنَنْ نَأْوَى رِسْ يُجَلَى لَعَاكَ وَتَنْ**

Сууроқа ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бизларни чап оёққа суяниб, ўнгини тик тутишга амр қилдилар».

Имом Табароний ривоят қилган.

5. Заруратсиз гапирмайди.

**لَأَقِ مَلَسَوِ هَيْلَهُ الْجَلِيَّ صَهِلَ الْوَسْرَ أَنْ رَمَأَ: لَأَقِ كِلَامَ نُبَّةٍ قَارِسُنَ ع
يُنَارَبُّ طَلَاهَا وَرَ . يَنْمُيُ لِبَصْنَنْ نَأْوَى رِسْ يُجَلَى لَعَاكَ وَتَنْ**

Абу Саъид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Икки киши қазои ҳожатни ирода қилиб чиқиб, авратларини очиб гаплашавермасин. Чунки Аллоҳ азза ва жалла бундан ғазабга келади», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

يَنْمُيُ لِبَصْنَنْ نَأْوَى رِسْ يُجَلَى لَعَاكَ وَتَنْ . يَنْمُيُ لِبَصْنَنْ نَأْوَى رِسْ يُجَلَى لَعَاكَ وَتَنْ

Ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам таҳорат ушатаётганларида бир киши яқинларидан ўтаётиб салом берган эди, алик олмадилар».

Муслим, Термизий, Насоий ва Ибн Можа ривоят қилишган.

Таҳорат ушатаётган одамга салом бериб бўлмаслиги, салом берган одамга таҳорат ушатаётган одам алик олмаслигини ушбу ҳадисдан билиб оламиз. Бундан олдинги ҳадисда эса қазои ҳожат пайтида оддий гап ҳам гапириб бўлмаслиги айтилган эди.

6. Ҳожатдан ташқари қолиб кетмайди.

Чунки халода кўп қолиш бавосир ва жигар хасталигига сабаб бўлиши мумкин.

7. Ўтириб бавл қилади.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам доимо ўтириб бавл қилганлар. Саҳобаларни ҳам тик туриб бавл қилишдан қайтарганлар.

هَذَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ صَيْبِ النَّبِيِّ نَارٍ: لَأَقْرَبُ أَطْحَالَ النَّبِيِّ رَمْعًا نَعْيِي ذِمَّتِ لِي وَرَأْمِي أَمَّا قَوْلُ بَامٍ، «أَمَّا قَوْلُ بَامٍ لُبَّتْ أَلْرَمْعُ أَي»؛ لَأَقْرَفَ أَمَّا قَوْلُ بَامٍ أَنَا وَمَلَسَ وَدَعَبُ:

Имом Термизий қилган ривоятда ҳазрати Умар ибн Хаттоб:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам менинг тик туриб бавл қилаётганимни кўриб:

«Эй Умар, тик туриб **бавл қилма**», дедилар. Шундан кейин ҳеч тик туриб **бавл қилмадим**», деганлар.

هَذَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ صَيْبِ النَّبِيِّ نَارٍ: لَأَقْرَبُ أَطْحَالَ النَّبِيِّ رَمْعًا نَعْيِي ذِمَّتِ لِي وَرَأْمِي أَمَّا قَوْلُ بَامٍ، «أَمَّا قَوْلُ بَامٍ لُبَّتْ أَلْرَمْعُ أَي»؛ لَأَقْرَفَ أَمَّا قَوْلُ بَامٍ أَنَا وَمَلَسَ وَدَعَبُ:

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Ким сизга «Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам тик туриб бавл қилар эдилар», деса, тасдиқламанглар. У зот фақат ўтириб бавл қилар эдилар».

Имом Аҳмад, Термизий ва Насоий ривоят қилишган.

8. Шамол эсаётган тарафга, сувга, қабристонга, йўлга, одамлар дам оладиган жойларга, ердаги ёриқ ва тешикларга, меваси бор дарахтнинг тагига ва ғул қиладиган жойига бавл қилиб бўлмайди.

9. Қазои ҳожатни қиблага олдини ёки орқасини тўғрилаб қилиб бўлмайди.

إِذَا قَالَ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلْ لَيْلِ صَيِّبٍ لَنَا أُرَا صُنَّ أَلْبُؤِيَّ أَبَانَ ع
هُ أَوْر. «أهْوُرْبَدَّتْ سَتَ الْوَلْبُ قُلْ أُولْبُ قُتْ سَتَ الْفَطَائِغُ الْاُمْتِيَّتَ أ
ةَسْمَخُ لْ

Абу Айюб Ансорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қазои ҳожатга борсангиз, қиблага юзланманг ва унга орқангизни ҳам ўгирманг», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

10. Қазои ҳожат қилаётган шахс осмонга, фаржига ва ўзидан чиқаётган нарсага назар солмайди. Қўли билан ҳар нарсаларни ушламайди. Ўнгга ва чапга алангламайди, мисвок қилмайди.

(Тамом)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди